

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونس نگاه- کابل
۲۶ فیروزی ۲۰۲۱

یونس نگاه

هنرمندانی که از شر مردم جن زده به سلطان پناه برده‌اند

در دوران طالبان رادیوی کابل را که آن زمان صدای شریعت خوانده می‌شد، گاهی می‌شنیدم. صدای یک آیت الله کابل نشین که نامش یادم نیست، صدای محمد اکبری رهبر یکی از شاخه‌های حزب وحدت را بارها از آن رادیو شنیدم که به تمجید طالبان و تقبیح مخالفان طالب سخن می‌گفتند. چند بار ترانه صفر توکلی را نیز شنیدم که به تمجید طالبان با همان لحن مشهور ولی بدون دمبوره می‌خواند.

شنیدن این صدا در آن فضای غمگین و گرفته بسیار طنزآلود بود. از بس در کودکی صدای توکلی را از تیپ‌ها و رادیوهای قریه در محافل شادی و عروسی شنیده بودم، لحن او در ذهنم با شادی گره خورده بود و ترانه طالبانی‌اش مسخره به‌نظر می‌رسید؛ مثل آن که کسی چرخان و شانه‌جنبان سرود غم بخواند.

هنرمندانی داریم که کنار مردم بالیده‌اند، اما بیشترشان جوان‌مرگ شده‌اند. هنرمندانی که از دربار دوری می‌جسته‌اند کمتر فرصت پیر و پخته شدن داشته‌اند. گاه مردم و بیشتر مواقع قدرت‌مندان آنان را در اوج ثمردهی سربریده‌اند. ازین‌رو تا هنوز وقتی پشت سر نگاه کنیم، بیشتر بزرگان هنری و نویسندگان مشهور این سرزمین با دربار یا در سایه

قدرت زنده مانده‌اند. شاید صفدر توکلی نیز اگر در سایهٔ دربارها نمی‌نشست آرامشی برای سرودخواندن نمی‌یافت و اگر می‌خواند به احتمال زیاد جوان‌مرگ می‌شد.

چه کار کنیم؟ دل ما هنرمندی می‌خواهد که کنار ما بایستد و برای ما بخواند اما جامعه آن‌قدر رشد نکرده است تا هنرمندانی را که از دربارها دوری می‌جویند حمایت کنیم و فرصت بالیدن بدهیم. اگر مثل سرور سرخوش در بین ما نشست و سرود خواند گرگ می‌شویم و او را تکه پاره کرده می‌خوریم.

مردم در بیشتر مناطق کشور هنوز گرفتار جن‌زدگی‌اند و آن‌قدر به هوش نیامده‌اند که فرزندان نیک خود را نخورند. امید می‌رود که روزی جامعه به جایی برسد که نسخه‌های تازه و اصلاح شدهٔ استاد سرآهنگ، احمدظاهر، ناشناس، صفدر توکلی و دیگران را فرصت دهد تا بدون اتکاء به سلطان، طبقهٔ حاکم و حاشیه‌های دربار، ببالند و با آزادی تمام بخوانند و خلق کنند.